

OVER HET SAAR-HUNSRÜCK-PAD

DWARS DOOR DE **HUNSRÜCK** IN DUITSLAND

De Saar-Hunsrück-Steig slingert door de heuvels van het gelijknamige Duitse natuurpark. Twaalf lekker loopbare etappes door markante dennenbossen waar edelherten regeren, over bospaden die net zo kronkelen als de doorwaadbare stroompjes en langs een eeuwenoude Keltische fortificatie op het puntje van een heuvel.

BUNDELS ZONLICHT VALLEN OP HET FELGROENE MOS, ZE DOEN HET WATER GLINSTEREN WAAR ER STROOMVERSNELINKJES ZIJN

Ro eu feumTie dipsum alis
accum zzriuscilil nulpute

HET HUNEBED-GEVOEL

Een inwoner van nabijgelegen Neuhütten had al geprobeerd uit te leggen dat de Keltische ringmuur bij Otzenhausen echt heel bijzonder is. 'Der Ringwall ist Europa's ...', begon hij. Met een woord als grootste, mooiste of indrukwekkendste erachter zou hij zijn punt gemaakt hebben. Maar nee, de man zette nog wat kracht bij en begon opnieuw: 'So etwas sieht man nirgendwo!'

Na een korte klim staan we op de Keltische Ringwall. Het is een fortificatie die een paar eeuwen voor het begin van onze jaartelling werd aangelegd. Een metershoge dijk van niets dan miljoenen grijze keien die om de top, of liever de Kopf, van de heuvel ligt. Het moest de vesting van de Treveri-stam beschermen. Ergens is er toch iets mis gegaan want van het dorp is, op een druppelende waterbron en een half gereconstrueerde toegangspoort na, bitter weinig dat herinnert aan de Keltische nederzetting. Wat waarschijnlijk ook gebeven is, is het verre uitzicht dat je hier hebt op een handvol omringende heuvels.

Terwijl we er als enige over historie rondwalen bekruipt ons het hunebed-gevoel: het verhaal achter de overblijfselen is nog indrukwekkender dan de stenen zelf. Want wat moet het een heidens karwei zijn geweest om deze wal, kilometerslang en op het puntje van de berg, steen voor steen op te bouwen. Die man had gelijk, zoiets hebben we nog nergens gezien.

OP DE FOTO?

'Können wir ein Foto von Ihnen nehmen?', klinkt het vanaf de overkant. Het zijn twee hijgende hardlopers. Zij in een rood shirt en zwarte broek, en hij ook. Uitgerend over dit kronkelende bospad, dat over meer boomstronken gaat dan je voor mogelijk kunt houden en waar muggen en vliegjes in groten getale roekeloos rondvliegen, zijn ze aan het hardlopen. Het kan niet anders dan dat ze hier vanwege het verkoelende beekje komen dat hier tussen de met mos begroeide oevers stroomt. Bundels zonlicht vallen er op

Ro eu feumTie dipsum alis
accum zzriuscilil nulpute

Ro eu feumTie dipsum alis
accum zzriuscilil nulpute

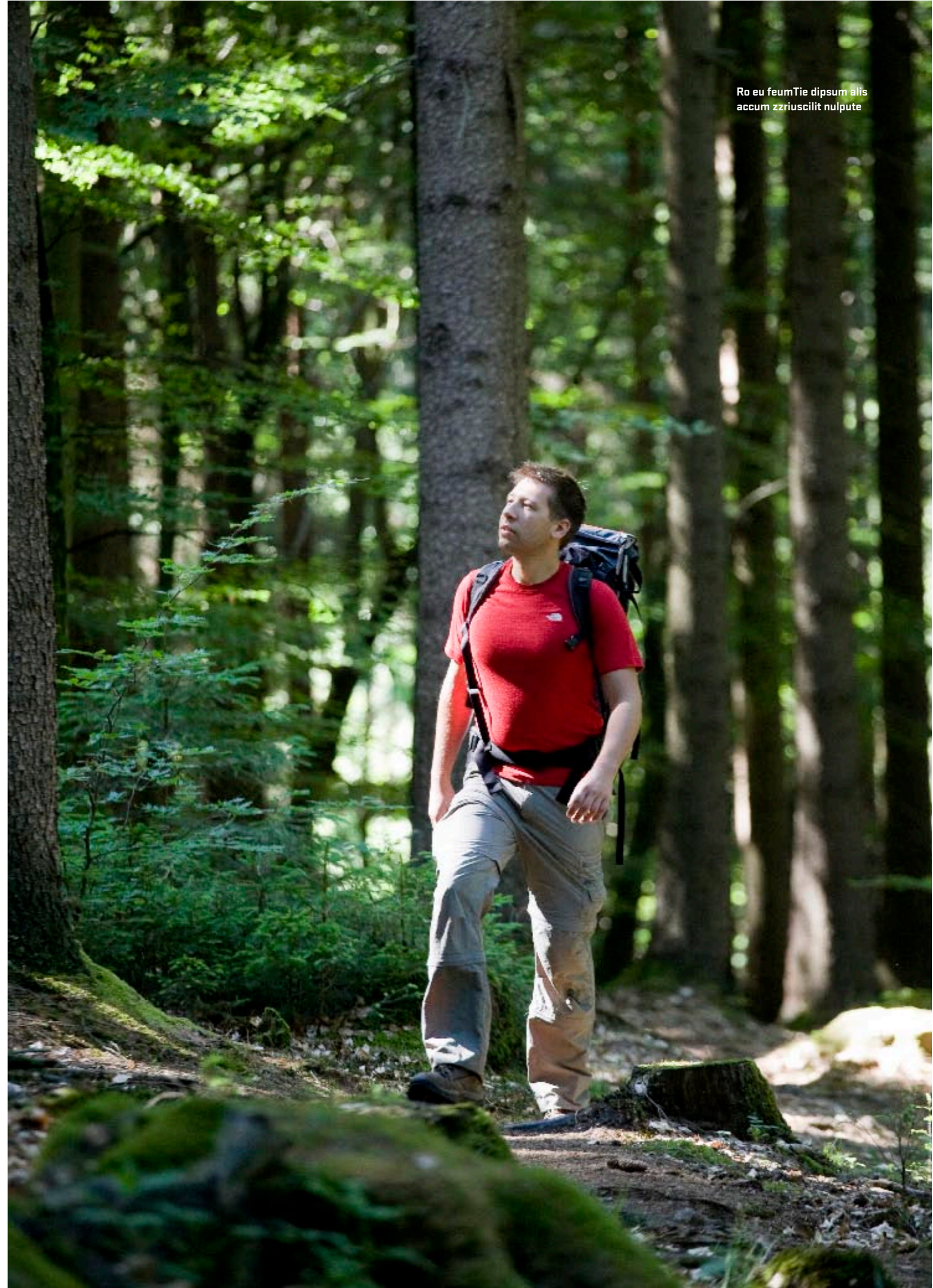
het felgroene mos, ze doen het water glinsteren waar er stroomversnellinkjes zijn.

'Lieber nicht, danke!', roep ik in gebrekkig Duits terug vanaf de glibberige oever waarop ik balanceer. Deze dagetappe gaat, zoals de anderen, heuvel op en heuvel af. Samen met een brandende zomerzon komt zo'n beekje dan als geroepen. Schoenen uit, sokken uit en pootje baden maar. Maar het water lijkt wel smeltwater! Ik weet niet hoe snel ik mijn voeten er weer uit moet trekken. Een geluid dat waarschijnlijk moet lijken op een sluis van een analoog fototoestel komt op dat moment uit de compactcamera van de hardlopers. Jammer dat ze daarna zonder problemen over die boomstronken wegrennen.

GRAUWGRIJZE MOORDENAARS

Via tarwevelden en open plekken in het bos met gele orchideeën, lichtpaars vingerhoedskruid en vlinders voert de Saar-Hunsrück-Steig verder naar donkere dennenbossen. En die staan er nogal onheilspellend bij. Van alle dennen is de schors op schouderhoogte weggevreten. 'Edelherten', vertelt natuurkenner Herman Schuh die een stuk met ons meeloopt. 'Ze vreten 's winters de schors van de bomen als er een pak sneeuw ligt.' Grauwgrijze schimmels verschijnen dan op de blote bast. De paardenhoeftvormige zwammen zijn zo hard als schelpen en gegarandeerd dodelijk voor de boom. 'Het zijn de parasieten van het bos. Langzaam verzwakken ze de stam totdat er een storm voor nodig is om de boom omver te blazen.'

'Kijk, daar staan ze', fluistert hij. Silhouetten van zes edelherten staan verderop in het bos. Hun kronkelige geweiën, half zo groot als de romp, steken af bij de rechte lijnen van de bomen. Ze staan verstokt achter de aangevreten bomen die her en der al als mikadostokjes over elkaar liggen. Misschien hebben de herten door dat ze bekeken worden, want al snel zetten ze het op een galop. Ze verdwijnen ergens in de rimboe van boomstammen. Ach, misschien hebben ze gewoon honger en zijn er verderop nog wél gezonde bomen te vinden. ●

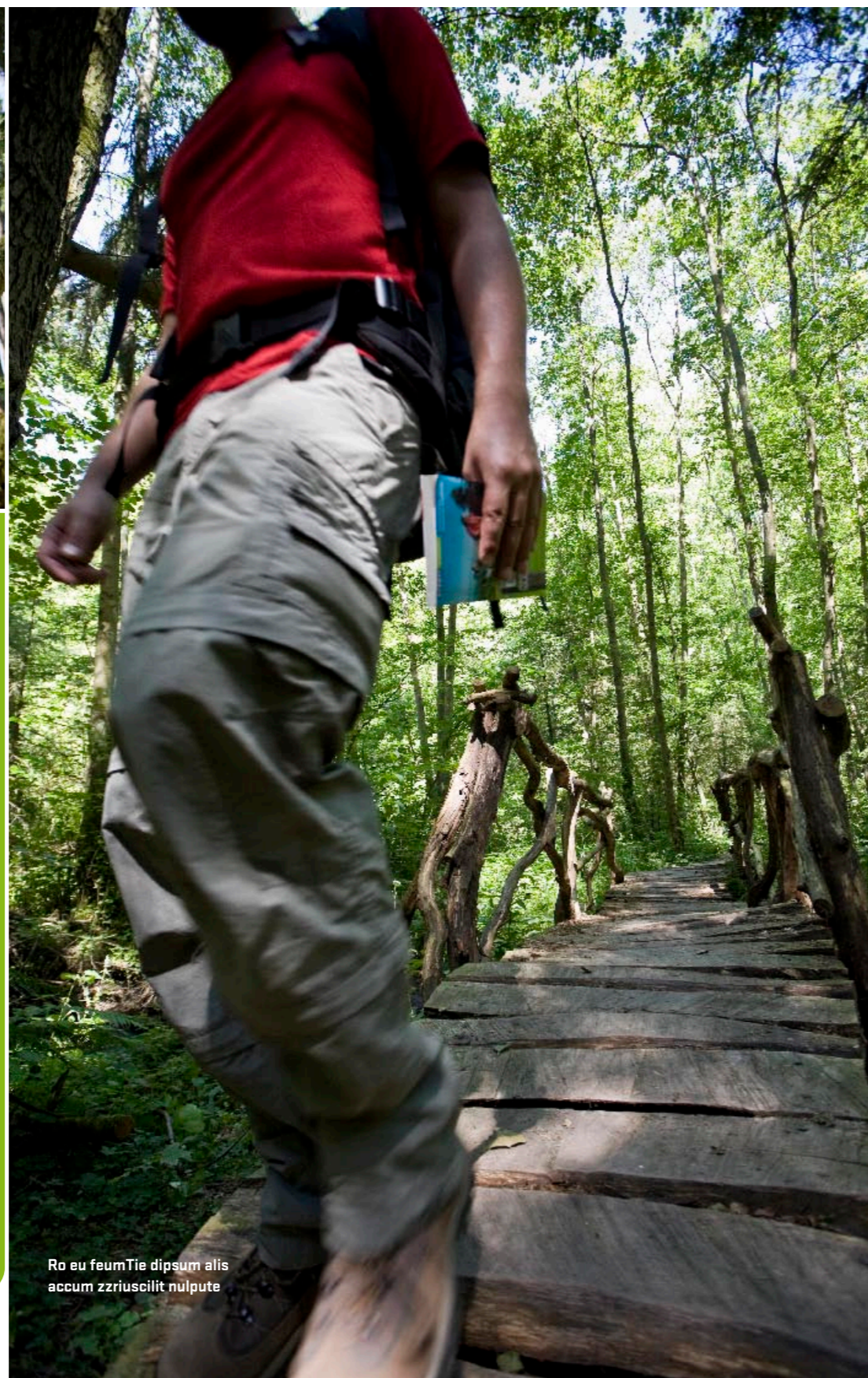
'KIJK, DAAR STAAN ZE', FLUISTERT HIJ. SILHOUETTEN VAN ZES EDELHERTEN STAAAN VERDEROP IN HET BOS

Ro eu feumTie dīpsum alīs
accūm zziuscīlīt nūlpute

Deutschlands schönster Wanderweg?

De Saar-Hunsrück-Steig wordt her en der aangehaald als 'Duitslands mooiste wandelroute'. Waarom? Omdat aan wandelpaden in Duitsland punten worden toegekend en deze route er veel heeft gekregen. De punten worden bijvoorbeeld gegeven voor de kwaliteit van de markering, het aantal bankjes langs het traject, of er ergens een uitzicht is van meer dan twee kilometer en of er wel een Gaststätte is dat minimaal vijf dagen per week geopend is. Die punten zeggen dus veel over de faciliteiten en maar weinig over de natuurlijke schoonheid. En wat dat laatste betreft: over mooi valt te discussiëren. Feit is dat de Saar-Hunsrück-Steig een aangename tocht is voor wie niet erg avontuurlijk is aangelegd. Geen duizelingwekkende afgronden, geen smalle berggeitenpaadjes, geen bloedstollende uitzichten. Eén tip: langs het doorgaande traject van de Steig zijn 48 bewegwijzerde rondtochten uitgezet, variërend van een paar uur tot een dag wandelen. Op Pad liep er drie van, alle drie fraaie tochten. Meer informatie over de doorgaande tocht, de gps-log en de kaarten en gidsen (ook de gids van de rondtochten) vind je terug op oppad.nl.

Ro eu feumTie dīpsum alīs
accūm zziuscīlīt nūlpute

Duitsland

KAART

Zoom in op de route via de Google Map op www.oppad.nl

Informatie Saar-Hunsrück-Steig

HET GEBIED De Hunsrück is een laaggebergte met beboste toppen van rond de 700 meter. Meren, (landbouw)velden en dorpen liggen er tussenin.

DE TOCHT Vierdaagse trektocht van Morbach naar Kell am See. Totale lengte ongeveer 56 km. Dagelijks ongeveer 400 meter stijgen én 400 meter dalen.

ZWAARTE Een lichte tocht met hier en daar een korte maar pittige klim.

MOEILIKHEIDSGRAAD Eenvoudig en zonder ervaring te lopen, niet voor de echte avonturiers.

NAVIGEREN De route is zeer goed gemarkeerd met groen/blauwe bordjes

met een grote S erop. De (oorsponkelijk) route is ingetekend op de meeste wandelkaarten. Verschillende boeken beschrijven de tocht (zie de uitgebreide informatie op de website).

BESTE TIJD Temperaturen en neerslag lopen ongeveer gelijk als in Nederland. Tussen april en november is het aange naam wandelen.

ER NAAR TOE Het snelst kom je in Morbach met de auto (400 km vanaf Utrecht). De trein rijdt naar station Trier

(5 uur vanaf Utrecht, retour vanaf € 111,-, zie www.db.de), daar gaat de bus (1 uur reistijd, € 10,40, zie www.vrt-info.de) naar Morbach. Vliegen kan naar Frankfurt-Hahn, via Londen Stansted, voor € 105,- (5-6 uur reistijd, zie www.skyscanner.nl). Vanaf de luchthaven is het nog 20 minuten met de bus naar Morbach.

OVERNACHTEN Vrijwel elk dorp langs de route heeft een hotel dat bovendien kunnen zorgen voor lunchpakketten en vervoer van bagage.

Download de pdf met
praktische informatie

met gps-track